

Materials d'Animació de la Fe per a les
Activitats d'Estiu

MOVIMENT
DE CENTRES
D'ESPLAI
CRISTIANS
CATALANS

Materials
d'Animació de
la Fe per a les
Activitats
d'Estiu

Materials d'Animació de la Fe per a les Activitats d'Estiu

MOVIMENT
D'ESPLAI
CRISTIANS
CATALANS

Benvolguts monitors i monitores,

Us fem a mans un material que ha estat preparat pels Consiliaris del nostre Moviment, concretament els nostres companys de la Diòcesis de Lleida, que han dissenyat aquest dossier per a que pugueu treballar la fe d'una forma senzilla amb els vostres infants, joves i també amb els equips de monitors.

No oblideu que el treball de la Fe forma part dels nostres Idearis i de la proposta educativa integral que fem al centre d'esplai.

Us encoratgem a agafar aquest petit recurs, a que l'imprimiu juntament al dossier de les vostres activitats d'estiu i a que l'utilitzeu amb els infants i amb l'equip. Són dinàmiques senzilles, a mode de conte, de reflexió, ... que, de ben segur, us poden ser d'utilitat.

Us desitgem molta sort a les activitats que tot just comenceu i us recordem amb una mirada d'estima que l'equip de Consiliaris i el MCECC està al vostre servei per a donar-vos totes les eines i el recolzament que necessiteu per a abordar el tema de la fe als vostres centres.

Idees per fer aquestes dinàmiques

- Cercar un espai fix com a "punt de referència" de la presència de Jesús enmig nostre durant la colònia, el campament, la ruta o el casal d'estiu.
- Desenvolupar aquesta dinàmica amb un conte, pel matí, com a enfocament per a tot el dia i acabar amb una pregària al final de la jornada que reculli i ajudi a revisar el viscut durant aquest dia. (Aquest recull pot estar fet pel consiliari o encarregat de la dinàmica, juntament amb l'equip que faci la preparació).
- És interessant que les dinàmiques escollides es llegeixin (ADAPTAR-LES) des de la realitat immediata de la colònia; és a dir des del dia a dia.

2

Presentació

Us fem a mans unes històries que poden servir com a model "adaptable" per a les diferents edats:

- LES GANDULES (sobre l'esperit de treball, l'empenta, l'esma)
- LA PRINCESA MENTIDERA (sobre les mentides)
- LA GUINEU ENGANYADA (sobre la confiança)
- ROSTRE PÀL·LID I PELL ROJA (sobre els prejudicis racials, racisme)
- L'ARANYA ORGULLOSA (sobre el fer les coses ben fetes, humilitat)
- LA NIT DE SANT JOAN (sobre la felicitat, ser feliç i ajudar a ser feliç)
- EL RATOLÍ ESPAVILAT (sobre aprofitar les oportunitats, sobre l'aprofitar-se de la feblesa dels altres)

Materials d'Animació de la Fe per a les Activitats d'Estiu

MOVIMENT
DE CENTRES
D'ESPLAI
CRISTIANS
CATALANS

També hi ha material "adaptable" per als equips de monitors:

- Una dinàmica senzilla per a portar a terme amb tot l'equip de monitors aquests dies que acabeu el curs d'esplai i que les vostres sales s'omplen dels murals i els pinzells per a decorar les vostres activitats. Seieu un dia tots junts i compartiu aquesta senzilla activitat.
- Una reflexió a l'inici de la colònia, campament, ruta, ... que us pot adreçar a l'equip qualsevol dels personatges del Centre d'Interès.
- Dues lectures reflexives més per a llegir en el transcurs dels dies d'activitat.
- Una última reflexió que pot ajudar a fer el tancament de l'activitat.

Teniu també la següent adreça on hi trobareu a la pestanya de RECURSOS, tot tipus de material (pregàries, contes, cançons, imatges, etc.): <http://www.webdepastoral.salesians.info/>

A més, us adrecem al material creat pels Consiliaris del MCECC que rep el nom de "Manual per a preparar els Moments Celebratius de la Fe a les activitats d'Estiu" i que també us adjuntem amb aquest enviament.

RECORDEU: el material sempre s'ha d'adaptar al propi context on desenvolupa l'activitat.

LES GANDULES

Hi havia una vegada una vídua amb tres filles, totes tres tan gandules que només pensaven en menjar bé i dormir fins a catorze hores cada dia, i gastaven sense mirar prim. Estaven grasses com barrils. La mare hi patia molt i els joves del poble se'n reien. Es van acabar els diners, i només feien que sospirar recordant que quan vivia el pare tenien de tot, encara que les feia treballar molt i les va fer estudiar i aprendre una carrera per guanyar-se la vida.

- Si tinguéssim un parell de vaques i volguéssiu treballar-, sospirava la mare.
- Si tinguéssim una cort amb porcs-, deia la gran.
- Si tinguéssim un noi promès., sospirava la petita.

Va arribar l'hivern, i com que no cuidaven la casa, ni s'havien preocupat de tenir calefacció per a l'hivern van començar a patir molt de fred.

- Un altre hivern com aquest, -deia la mare- i no resistirem el fred.
- No, mare, no ens morirem perquè treballarem de valent, tal com ens va ensenyar el pare, estalviarem de debò i farem arreglar la casa, -va dir la gran.
- Però si fem això passarem gana, -va sospirar la petita-.
- Massa tipa que vas! -va contestar la mare-. Amb aquesta figura de barril que tens no trobaràs pas qui es vulgui casar amb tu.

La gran va començar a treballar en el ofici que havia après en vida del pare, i quan les altres van veure que la gran tenia diners i elles no, es van decidir a posar-se a treballar. Treballaven molt, estalviaven molt, però ja dormien i menjaven només el just necessari. Al cap d'un temps es van aprimar, però més primes eren més boniques i els nois van començar a anar-los-hi al darrera.

Una darrera l'altre es van anar casant, i la felicitat i l'alegria va tornar a aquella casa. La mare es va posar molt contenta i els repetia sovint:

- Ensenyeu sempre als vostres fills que la mandra és una mala companya, no serveix de res i fa anar malament. Cal treballar, quan més millor.

PREGÀRIA: "Jesús, vull treballar per ser molt feliç".

- Quan tingui mandra de fer les coses que haig de fer.
- Quan em costi estar atent a la feina que estem fent a classe.
- Quan no tingui ganes de fer el que em demanen els pares.

LA PRINCESA MENTIDERA

El rei estava molt trist. La seva filla no feia més que dir mentides i no es corregia per més que la renyava. Llavors va oferir un premi molt gran a qui fes enfadar la seva filla amb mentides més grans, i la seva filla se n'averگویs.

Es va presentar un jove al palau:

- Hola, desconegut!, -li va dir la princesa-.
- De desconegut res, jo et vaig conèixer l'altra dia en el corral del teu palau.
- En el corral és impossible, perquè és tan gran que si un pastor crida des d'una banda, l'altra pastor ni el sent des de l'altra banda.
- Més gran és el meu, -va dir el jove-. Quan una vaca té un vedell i el porta fins l'altra banda del corral, quan arriba ja és un bou vell.
- Més gran és encara el meu, -va dir molesta la princesa-; fem tants formatges que n'hem de vendre mil cada dia.
- Això no és res, és ridícul. Nosaltres en fem tant, que per remoure la llet hem hagut de comprar dues mil eugues, i l'altre dia van caure dintre la massa de formatge tendre i encara no les hem trobades.
- Això no és veritat!, -va dir enrabiada la princesa.
- Perquè tu ho diguis. No coneixes casa meva. Tenim un bosc amb uns pins tan alts, que l'altre dia vaig pujar a un dels pins i vaig arribar fins al cel. Després, tot baixant vaig relliscar, vaig caure i vaig anar a parar dins el cau d'una guineu, i allí hi vaig trobar el teu pare que cosia una sabata.
- Mentider!, -va cridar enfurismada la princesa-. El meu pare no ha estat mai dins el cau d'una guineu, i menys cosint sabates. És ridícul això que dius!
- Ridícul? Com? Com la grandària del teu corral?

La princesa es va posar a plorar i va anar a trobar el seu pare.

- Pare, aquest noi diu unes mentides tan grosses i ridícules que no les puc aguantar.
- Filla meva, ¿ho veus com és lleig i ridícul dir mentides? ¿Ho veus com fas el ridícul davant els meus súbdits i em fas posar vermell de vergonya?
- Sí, pare, ara ho veig. Perdona. Ja no tornaré a dir més mentides.

PREGÀRIA: "Jesús, no diré mentides encara que em costi"

- Quan tingui por que els pares o els professors em renyin.

Materials d'Animació de la Fe per a les Activitats d'Estiu

MOVIMENT
DE CENTRES
D'ESPLAI
CRISTIANS
CATALANS

LA GUINEU ENGANYADA

Unes cigonyes havien bastit el seu niu en les branques d'un arbre molt gran i alt. Un dia van tenir cries i van sentir una gran felicitat.

Arribà una guineu i li exigí una de les seves cries, perquè tenia gana.

- Que t'has begut l'enteniment?. Jo estimo molt els meus fillets!. Te'ls haig de donar a tu perquè tens gana?. Espavila't i busca una altra cosa.
- Si no me'n dones un, quan te'n vagis de l'arbre a buscar aliment, perquè tard o d'hora ho hauràs de fer, no pararé de moure l'arbre fins que els faci caure tots, i me'ls menjaré.

Les cigonyes, molt atabalades, van pensar que si volien salvar els seus petits haurien de competir en intel·ligència amb la guineu, ser més llestes que ella, enganyar-la i donar-li una bona lliçó perquè les deixés en pau.

- Mira, guineu, -va dir la cigonya pare-, he sentit a dir que sobre els núvols hi ha molts galliners, amb moltes gallines. Vine amb mi i podràs afartar-te de gallines.
- Però si jo no puc volar, -es va doldre la guineu-.
- Com que jo en sé molt, -va contestar la cigonya-, et transportaré damunt les meves ales un dia de llamps i trons, que és quan hi ha més gallines al galliner.

Va arribar un dia de llamps i trons, i la guineu es va posar damunt la cigonya, que alçà el vol. Quan ja volava prou alt es va girar al revés i va fer caure la guineu a terra. La patacada que es va clavar la guineu va ser impressionant, i caminant amb al cap cot cap el seu cau, amb tots els ossos que li feien mal, aixecà el cap als núvols i va dir:

- Si d'aquesta en surto amb vida, no vull més núvols ni gallines; jo que em creia tan llesta, la cigonya m'ha ben enredat, i jo tonta de mi he caigut en el parany. Ja m'ho podia pensar. És clar que les cigonyes s'han d'estimar els seus fillets com jo m'estimo els meus, i no els poden donar per menjar. Que enze que sóc!

6

PREGÀRIA: "Jesús, tu va dir: el que no vulguis per tu no ho vulguis per a ningú".

- Quan senti ganes d'aprofitar-me dels altres.
- Quan m'adoni que puc estar molestant els companys i companyes.
- Quan vulgui quedar-me amb la millor part.

ROSTRE PÀL-LID I PELL ROJA

El matrimoni Brown, amb el seu fill Jimmy, vivia en una casa solitària, sense cap veí a moltes milles de distància. Eren els temps que anar d'un lloc a l'altre era perillós, a causa dels atacs dels bandits o dels indis.

Un matí, Jimmy, va anar a banyar-se al riu, però no va anar al gorg, tal com el seu pare li havia aconsellat, sinó a un indret més perillós, i Jimmy que s'havia refiat equivocadament de les seves forces, va ser empès pel corrent. Aleshores algú que duia una ploma al cap nedà fins a ell.

Era un "pell roja", un noi de la seva edat. Nedador expert, va aconseguir de portar fins a la riba el noi. Quan l'indi estava inclinat damunt Jimmy, va aparèixer el senyor Brown, que de seguida va apuntar amb la seva escopeta el noi "pell roja".

- No, pare, no! –va cridar el noi-

I per evitar el que ja no tenia remei, d'un salt es plantà davant de l'indi, i va rebre a l'espatlla el tret del seu pare que anava a l'indi.

- M'ha salvat de morir ofegat!. –va cridar en Jimmy-

El seu salvador ja s'havia llençat a l'aigua i, tot nedant ràpidament fins a l'altra riba, s'havia reunit amb un indi alt, poderós, que duia les plomes al cap. El granger i ell es miraren, però cap dels dos no alçà la seva arma contra l'altre.

Quan Jimmy va quedar guarit de la seva ferida, es va acostumar a anar a aquell lloc del riu. No veia el seu amic, però li deixava regals, i ell també en trobava: unes pells molt boniques, un collaret indi...

Durant molt de temps els dos nois eren amics d'amagat, però quan en Jimmy va ser gran va anar un dia, a cavall al campament del seu amic, i es va trobar amb la sorpresa que el seu amic era el Cap de la tribu índia. Jimmy li va dir:

- Jo sóc el Governador de la Ciutat que hi ha aquí a prop, i et prometo que la teva tribu no serà molestada per les tropes del Govern. Jo us protegiré.
- Jo et seré fidel, -va dir el Cap de la tribu-, i protegiré els vostres ramats i els vostres conreus.

És així com es va crear una bonica germanor entre la Ciutat i el Poblament indi.

PREGÀRIA: "Jesús, que no vulgui tenir enemics, sinó només amics".

- Encara que els altres siguin molt diferents que jo.

L'ARANYA ORGULLOSA

Un dia un cuc de seda estava treballant per fer el seu capoll. És una feina delicada i que vol molt de temps i molta paciència.

Una aranya, un tros amunt, entre les branques d'un roser, se'l mirava, i li va dir burlant-se'n.

- Jo de tu no continuaria treballant. Tantes hores per fer un capoll que no és gens bonic? No val la pena. Mira en canvi jo. En un matí he fet tot aquest teixit de teranyina, que és la meva casa i el parany per fer la meva cacera d'insectes.
- No et creguis tan llesta, -va contestar el cuc-. La teva teranyina la desfarà la primera bèstia o la primera persona que passi per aquí, si no és el vent que la desfà. A més, només serveix per a tu, i no se n'aprofita ningú. En canvi el que jo estic fent és molt útil, perquè els homes en trauran un fil preciós per fer-se uns vestits de seda meravellosos.

Les coses que valen de debò no acostumen a ser les que es fan de seguida i sense massa esforç, sinó les que costen molt de fer, i són difícils.

Mentre el cuc parlava així va passar una noieta, que sense ni adonar-se'n va desfer la teranyina i va deixar l'aranya sense la seva obra d'art, que havia de tornar a començar. En canvi va descobrir el capoll sobre una fulla, en el moment que el cuc l'acabava de tancar. La nena va collir amb molta cura el capoll i el va posar dintre d'una capseta, i es va dir a si mateixa:

- Portaré aquest capoll a l'escola, el donaré a professora i el tindrem en el terrari de la classe, l'observarem, la professora ens explicarà coses d'aquests cucs tan savis i pacients i veurem amb alegria el dia que surti la papallona.

PREGÀRIA: "Jesús, que no faci les coses de qualsevol manera".

- Quan hagi de fer les feines que em demanen a l'escola.
- Quan els pares em demanin que els ajudi,
- Quan pugui fer un favor a algú que el necessita.

Materials d'Animació de la Fe per a les Activitats d'Estiu

MOVIMENT
DE CENTRES
D'ESPLAI
CRISTIANS
CATALANS

LA NIT DE SANT JOAN

Diu la llegenda, i ja sabeu que les llegendes són inventades, no són coses que hagin passat de debò; que hi havia en una casa del bosc un noi que es deia Joan,

Joan era un noi de dotze anys. La nit de Sant Joan, com que era el seu sant, s'havia quedat fins molt tard, fins la matinada, mirant la nit des de la seva finestra. La llum de la lluna, color de plata, il·luminava el bosc i es ficava lleument en la seva habitació.

De sobte va veure una resplendor daurada que parpellejava a l'horitzó.

- Avi, què és allò?, -va voler saber ple de curiositat.
- Ah, sí, escolta: Cada any, durant la nit de Sant Joan, les fades i les bruixes discuteixen en el bosc. Gairebé sempre guanyen les fades, partidàries de la felicitat dels homes. Elles agafen les escombres de les bruixes malvades i en fan una bona foguera... Això és la resplendor que veus: les escombres que cremen. Aleshores les bruixes, per venjar-se, roben les estrelles platejades que les fades han escampat pel bosc... però sempre en queda una, i diuen que qui la troba i se la guarda s'enamora i es casa aquell any, i aconsegueix de viure feliç la resta dels seus dies. Per això durant la nit de Sant Joan molts joves recorren el bosc a la recerca de la seva estrella.

A l'albada en Joan va anar al bosc abans que ningú. El va recórrer d'una punta a l'altra i va trobar l'estrelleta de plata. Unes hores després molts joves van inundar el bosc plens d'esperança.

En Joan va amagar l'estrella a la seva butxaca va anar al poble a buscar la noia més lletja i antipàtica, i li va regalar l'estrella. A l'instant aquella noia es va tornar bella i amable, i de seguida va trobar un jove amb el qual es va casar.

L'any següent en Joan va fer el mateix, i l'altre any, i sempre mentre va tenir forces per fer-ho. Cada any trobava l'estrella i la regalava a qui més la necessitava, i així anava fent feliç la gent. Les regalava i no se'n quedava cap per a ell, però com que tothom veia que era un noi tan bo, també va trobar una bona noia i van ser feliços tota la vida.

PREGÀRIA: "Jesús, que gaudeixi fent feliços els altres".

- Quan pugui ajudar els altres perquè estiguin contents.
- Quan estigui amb els pares, o amb els germans, o amb els amics.
- Quan el Professor o la Professora s'esforci per mi.

Materials d'Animació de la Fe per a les Activitats d'Estiu

MOVIMENT
DE CENTRES
D'ESPLAI
CRISTIANS
CATALANS

EL RATOLÍ ESPAVILAT

Una vegada hi havia en una casa de pagesos un ratolí molt entremaliat que corria com ningú i feia uns salts tan atrevits que el gat negre de la casa no l'havia pogut atrapar mai, i el ratolí se'n burlava.

Un dia, en una de les seves malifetes, el ratolí va rrelliscar i va caure dins del cup del vi. El pobre ratolí, veient que no podia sortir d'allí va començar a xisclar. Amb els xiscles hi va anar de seguida el gat, i se'l va quedar mirant llepant-se els bigotis.

- Ara sí que ja no t'escaparàs més.
- Si us plau, us ho prego, senyor gat, tregui'm d'aquí. Tregui'm d'aquí encara que sigui per menjar-me tot seguit, senyor gat.
- Ara em demanes ajuda, després de tot el que m'has fet enfadar?
- Em rendeixo, senyor gat, però no vull morir ofegat. No és una mort digna d'un bon ratolí.

El gat negre, llepant-se els bigotis pensant amb la queixalada que li clavaria, va allargar una pota i va treure el ratolí del cup.

- Gràcies, senyor gat –va dir el ratolí-. Que malament que ho he passat!. Quin espant! i quin fred que tinc. Deixi'm que m'assequi una mica, i em passi el mareig del vi, i de seguida se'm podrà menjar.

Immediatament, abans que el gat pogués reaccionar, el ratolí marxà corrent i es va ficar en el seu cau, on el gat no hi podia entrar perquè el forat era massa petit, i per més que hi ficava la poteta no podia fer sortir el ratolí.

- M'has enganyat, ratolí. M'has dit que et podia menjar. Per això t'he tret del vi.
- Això he dit?, senyor gat –va contestar el ratolí rient tan com podia-. Això vol dir, senyor gat, que si he dit això és que estava completament borratxo.

PREGÀRIA: “Jesús, amb els meus germans i amics no em portaré com gat i ratolí”

- Que no em baralli i no faci enfadar els de casa ni els meus professors i professores.
- Que sigui un bon amic, una bona amiga.
- Que no busqui excuses per barallar-me amb ningú.

Materials d'Animació de la Fe per a les Activitats d'Estiu

MOVIMENT
DE CENTRES
D'ESPLAI
CRISTIANS
CATALANS

REFLEXIO PELS MONITORS I MONITORES (Inici de l'activitat)

Imagineu que un personatge de la vostra colònia, campament o ruta s'adreça a vosaltres aquests dies per a dir-vos...

“Per fi us ha visitat el bon temps i heu pogut desenvolupar les vostres activitats amb normalitat. Molt bé.

També cal que us felicitï a tots plegats per la vostra responsabilitat i implicació en les diferents tasques que teniu assignades. Una menció especial als vostres nous col·laboradors. La meva experiència amb els aprenents, ha estat alguns cops, desastrosa. Crec sincerament que aquesta no és la vostra situació. Veig que els vostres aprenents ho estan fent molt bé. Us hauré de demanar per l'empresa de col·locació que heu utilitzat.

Molts cops no tenim prou paciència amb la gent que comença i els exigim una experiència, uns criteris, un rodatge que no poden tenir de cap de les maneres. A l'igual que les persones, tothom creix i madura amb el pas del temps i les experiències viscudes i acumulades. La paciència és una eina bàsica per ser un bon mestre i acompanyant. També ho és la humilitat, que ens ajuda a no creure'ns els més savis de tots, i ser capaços de tenir una ment oberta per aprendre cada dia coses noves malgrat el nostre rodatge sigui molt llarg. Sigueu mestres els uns dels altres i apreneu del qui teniu a la vora, tots tenim coses bones que no tenen els altres i defectes diferents del qui tenim al davant. Junts ens complementem, i només des de la humilitat, les ganes d'aprendre i de compartir, formareu un gran equip i fareu un llarg camí plegats. Us ho diu un que ha fet molts viatges i ha conegut gent de tota mena

Continuarem en contacte”

||

REFLEXIO PELS MONITORS I MONITORES (A la meitat de l'activitat)

“Una mica boixos si que esteu tots plegats. Quines idees que se us acudeixen. Mira que anar a parar a un manicomi en que no tenen massa sentit tots plegats.

Heu fet descobrir als infants que la ciència pot ser divertida i entretinguda a l'hora que senzilla. També els heu ensenyat a fer coses que ja no estan de moda com el cosir, o el dansar perdent tota por del ridícul. Molt bé, us felicito. No són coses que avui estiguin a la moda, però que són necessàries.

Us he dit que esteu boixos, perquè anar contracorrent no és gens fàcil, ni tampoc benvist. Esteu boixos perquè intenteu ensenyar als infants un estil de vida diferent al que es porta. També esteu boixos per a que, després de tot un curs de feina, us dediqueu 9 dies a patir son, cansament, esgotament, gastar paciència i remar contra corrent; quan tanta gent només pensa en guanyar diners de forma fàcil, i vosaltres, simplement per amor a l'art, us doneu gratuïtament als altres, sense esperar res a canvi. Només agraiu el que pensin en vosaltres i el veure als infants madurar i passar-s'ho bé aquest dies. Esteu boixos! Sou per tot això persones excepcionals, en un món ple d'interessos i egoisme, vosaltres sou una llum que brilla amb força, encara que sigui petita, com el conte d'aquest matí. La petitesa és on Déu hi habita, la humilitat i la senzillesa és el seu camí, i vosaltres l'esteu recorrent sense molts, ser-ne conscients. Us felicito i us admiro. He vist en els meus viatges molt egoisme i interessos, però sempre he trobat aquesta llum en cada lloc, la vostra llum que reflexa la de l'amor de Déu. No defalliu, que ja porteu mitja colònia i ja no queda sinó gaudir de la feina aconseguida fins ara. El ritme està marcat i els límits també. Ànims i no defalliu.

Ja ens veurem.”

REFLEXIO PELS MONITORS I MONITORES (Cap al final de l'activitat)

“Heu passat per la guerra, quines coses. De baralles entre pobles, nacions i mons són freqüents en civilitzacions insatisfetes, que només cerquen el poder en comptes de l'equilibri, la riquesa en comptes de la saviesa. Aquest món vostre està ple de conflictes per mil i una raons. Però penso que el món està en conflicte perquè les persones estan en conflicte amb elles mateixes. La insatisfacció i la infelicitat ens fa buscar coses fora de nosaltres, i sovint són coses que no ens mereixem o que són d'un altre. L'orgull no ens deixa ser humils, ni ser capaços de conviure amb les nostres pròpies limitacions. Us ho he dit abans, qui cerca el poder, l'autoritat per la força, la riquesa i la fama, només genera conflictes al seu voltant, fruit de la seva pròpia insatisfacció. Pel contrari, el qui cerca la saviesa i l'harmonia, troba la pau i la genera al seu voltant. La guerra destrueix i mata persones innocents. La guerra interior destrueix la persona i agria el seu entorn. Creieu-me, val més ser savi i pobre, que poderós i ric. El primer viu conformat i amb una actitud oberta i acollidora amb el seu voltant. El segon viu sempre amb la por i l'ànsia de no perdre la seva posició i les seves possessions. Cal construir la pau en l'interior per crear-la a l'exterior. Qui té la pau dins seu no s'altera ni s'emprenya, sinó que sap acollir i comprendre l'altre.

A la guerra s'arriba per falta de diàleg, i a la lluita interior s'arriba per no voler escoltar-se i estimar-se a un mateix tal i com és.

La meva feina és evitar desastres de dimensions planetàries, guerres aniquiladores, i aconseguir la pau a través del diàleg i l'entesa. Espero que vosaltres també sapigieu treballar aquest valors i actituds amb els infants. No perdeu mai la paciència ni l'esperança: l'èxit s'aconsegueix després de molts fracassos.

Us deixo que tinc feina a fer. Continuarem en contacte.”

Materials d'Animació de la Fe per a les Activitats d'Estiu

MOVIMENT
DE CENTRES
D'ESPLAI
CRISTIANS
CATALANS

REFLEXIO PELS MONITORS I MONITORES (Al final de l'activitat)

“Bé. Us he deixar després d'aquests dies, tinc una missió important que m'ha de portar lluny d'aquí, el que provocarà que perdem el contacte definitivament.

Els viatges al llarg del temps ensenyen moltes coses: pots conèixer misteris sense resoldre, incògnites de la història, conèixer la realitat sobre els grans personatges. Però comporta un greu perill: alterar la realitat futura, tenir grans sorpreses o decepcions. Imagina que certs personatges o fets històrics, no són com creiem en l'actualitat. ¿Què passaria si certs personatges o aconteixements històrics es veiessin influïts i canviats per l'acció d'un viatger del temps? És perillós viatjar pel temps, amb les bones intencions no n'hi ha prou. Les coses cal deixar-les tal com són i acceptar-les. El passat no es pot canviar i el futur encara està per escriure i té un milió de possibilitats desconegudes.

Sovint hi ha gent que tornaria enrere per canviar coses de la seva vida, decisions, fets concrets. Però no són conscients que les diferents eleccions que hem fet, els nostres errors i encerts ens han fet ser com som. Si canviéssim la nostra història ens canviaríem a nosaltres mateixos, seríem persones diferents. Cal aprendre a acceptar la pròpia història que ens ha fet ser com som. El passat ha quedat enrere i és una font de coneixement, de saviesa i d'aprenentatge del que hem i no hem de fer. El futur sempre serà una incertesa. Hi ha molta gent que sempre mira endavant, somiant, desitjant, lluitar per aconseguir els seus somnis, a cops irrealitzables, no són més que fantasies que poden o no realitzar-se. El cas és que hi ha molta gent que mai té el cor i el cap on té els peus, i és una llàstima.

Jo, que he viatjat tant d'un lloc a un altre amb la meva nau, només us puc dir una cosa respecte al passat, el present i el futur, la conclusió a la que he arribat: del passat cal aprendre però deixar-lo enrere, el futur cal treballar-lo però no agobiar-se per ell, i el present és l'únic que tenim. Ens mostra el que hem après del nostre passat i prepara el nostre futur. Si mirem enrere o endavant ens perdem l'ara que és l'únic que tenim. La vida és present, no és passat ni futur. Cada instant és una crida a la vida, a gaudir amb intensitat i saviesa cada minut en companyia de les persones que ens envolten i que estimem. No heu de perdre ni un instant, gaudiu del present, cada dia, amb intensitat, apreneu del vostre passat, enfoqueu el vostre futur i no patiu pel demà, sinó per l'avui. Si no el viviu se us escaparà i mai us sentireu centrats i vius. Feu cas d'un que ha vist molt i sap moltes coses.

Us he anat comunicant part de les meves experiències, espero que us hagin estat d'utilitat. Us desitjo un bon final de colònia i una bona tornada.

Fins la propera!!”

14

Materials d'Animació de la Fe per a les Activitats d'Estiu

MOVIMENT
DE CENTRES
D'ESPLAI
CRISTIANS
CATALANS

LA MOTXILLA

AQUEST ESTIU... QUÈ HI POSARÀS A LA MOTXILLA?

Per tal de poder-te preparar bé, et passem aquest text de l'evangeli i aquesta proposta de motxilla.

De l'Evangeli segons Sant Mateu (Mt 6, 25-34)

Per això us dic: No us preocupeu per la vostra vida, pensant què menjareu o què beureu, ni pel vostre cos, pensant com us vestireu. ¿No val més la vida que el menjar, i el cos més que el vestit? Mireu els ocells del cel: no sembren, ni seguen, ni recullen en graners, i el vostre Pare celestial els alimenta. ¿No valeu més vosaltres que no pas ells? ¿Qui de vosaltres, per més que s'hi esforci, pot allargar d'un sol instant la seva vida? I del vestit, per què us en preocupeu? Fixeu-vos com creixen les flors del camp: no treballen ni filen, però us asseguro que ni Salomó, amb tota la seva magnificència, no anava vestit com cap d'elles. I si l'herba del camp, que avui és i demà la tiren al foc, Déu la vesteix així, ¿no farà més per vosaltres, gent de poca fe? Per tant, no us preocupeu, pensant què menjareu, o què beureu, o com us vestireu. Tot això, els pagans ho busquen amb neguit, però el vostre Pare celestial ja sap prou que en teniu necessitat. Vosaltres, **busqueu primer el Regne de Déu i fer el que ell vol**, i tot això us ho donarà de més a més. No us preocupeu, doncs, pel demà, que el demà ja s'ocuparà d'ell mateix. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps.

No t'oblidis del més important !!!:

15

PREPARAR-TE A TU MATEIX.

Aquí tens una guia per fer-te la motxilla, que t'ajudi a trobar sentit a tot el que et disposes a viure.

Demana-li a Jesús que t'ajudi a buscar aquest estiu el Regne de Déu i fer el que Ell vol, en la teva vida, en la teva acció, en els infants, adolescents o joves que acompanyaràs. Bon Estiu !!!

Materials d'Animació de la Fe per a les Activitats d'Estiu

MOVIMENT
DE CENTRES
D'ESPLAI
CRISTIANS
CATALANS

